

[Jan Køpke Christensen]

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Ivar Nørsgaard – når nu hr. Ivar Nørsgaard siger, at også Socialdemokratiets vælgere nok får øjnene op, når vi kommer længere frem mod målstregen; i de seneste meningsmålinger, bl.a. her i weekenden, ser det altså anderledes ud; en enkelt meningsmåling viste endda; at et flertal af Socialdemokratiets vælgere ønskede at stemme nej – hvad er det nu, der er galt? Det var, som om hr. Ivar Nørsgaard glattede ud med hensyn til, om det her nu blev sat på plads med Edinburgh-aftalen, og han præciserede de ting, som Socialdemokratiets vælgere var utilfredse med sidste gang. Så er det, jeg spørger hr. Ivar Nørsgaard: Hvad er der nu galt med Socialdemokratiets vælgere? Hvad er man nu utilfreds med blandt Socialdemokratiets vælgere? Jeg ved godt, at det rigtige svar er, at det er meget bredt, og at der er mange områder, man er utilfreds med i det socialdemokratiske vælgerkorps, netop fordi man er klar over, at det jo intet har med en ny afstemning at gøre, og at det reelt er Maastricht-traktaten og Unionen, man siger ja til, hvis man går hen og stemmer ja. Så jeg vil gerne spørge endnu en gang: Hvad er det nu, hr. Ivar Nørsgaard tror der er galt med Socialdemokratiets vælgere?

(Kort bemærkning).

Ivar Nørsgaard (S):

Først til fru Annette Just: Det fremgår klart af traktaterne og også af den hvidbog, som Folketingets medlemmer har fået til nærmere studier i alle enkeltheder, at når det drejer sig om nærhedsprincippet, er der tale om en *ændring* af Romtraktaten, en *ændring*, og derfor er det ukorrekt, når fru Annette Just hævder, at nærhedsprincippet bare vil kunne gennemføres ved en aftale landene imellem uden at ændre teksten. Det kan det ikke, da det er Romtraktatens tekst, der er afgørende for, hvordan Domstolen skal vurdere en sag. Derfor har nærhedsprincippet ingen retsværdi, medmindre man gennemfører Maastricht-traktaten.

Fremskridtspartiet er glad for nærhedsprincippet, men vil ikke stemme for Maastricht-traktaten, og derfor får man altså ikke nærhedsprincippet – det må jeg beklage. Derfor skal Fremskridtspartiet, hvis man er glad for nærhedsprincippet, som man skriver i betænkningen, stemme for Maastricht-traktaten.

Til hr. Jan Køpke Christensen vil jeg sige, at det er helt evident, at der blandt befolkningen stadig væk hvirvles mange ting op, som kan bevirke, at folk kommer i tvivl – selvfølgelig også socialdemokrater. Men jeg er overbevist om, og det er altså også min erfaring fra de møder, jeg har deltaget i – selv om det jo ikke er alle socialdemokrater i Danmark, alle dem, der plejer at stemme socialdemokratisk, der kommer der – at når de får set, hvad der rent faktisk står om de danske særordninger og om nærhedsprincippet, så ændrer de holdning. Det er derfor vores opgave at få alle til at se, hvad der står.

I den forbindelse kan jeg gøre opmærksom på den avis, vi i fællesskab har lavet her i Folketinget, og som bliver husstandsomdelt. Den er ikke kommet ud endnu. Derfor, må jeg sige til hr. Jan Køpke Christensen, er der store muligheder for, at folk ændrer holdning inden den 18. maj.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det var synd, hr. Jan Køpke Christensen ikke i aftes var på Ryslinge Højskole, som en række andre medlemmer af Folketinget var, for derovre kom der fra de mennesker, der var kommet for at diskutere det politiske system, en helt klar melding om, at politikere var nogle mennesker med holdninger, der kæmpede for deres holdninger, og ikke mennesker, der rendte efter mere eller mindre tilfældige opinionsundersøgelser.

Når hr. Jan Køpke Christensen spørger, om det nu ikke bekymrer, at opinionsundersøgelserne viser sådan og sådan med hensyn til Maastricht, vil jeg have lov at sige: Hvad rager det os? Vi skal vel kæmpe for det, vi tror på, og hvis befolkningen så bakker det op, bliver vi genvalgt, og hvis de ikke bakker det op, bliver vi ikke genvalgt. Men at være en flok nikkedukker, der render rundt og lytter til højre og venstre, om man nu skal mene det ene eller det andet for at være populær, er sager som denne her faktisk for vigtige til.

Hr. Jan Køpke Christensen glædede sig meget over, at befolkningen, efterhånden som den bliver mere oplyst, er mere imod. Dertil vil jeg sige, at det er nu ikke helt ligegyldigt, hvad man bliver oplyst om. Nu ved jeg, at det ifølge forretningsordenen er forbudt herinde at bruge